

[Lennart Larson]

de mig til det sidste halve års tid, hr. Poul Nielson var energiminister, og sige, at de lovændringer, som hr. Poul Nielson kom frem med som energiminister, jo ikke nyttede noget. De havde ikke det sigte. Der skete ikke noget. Tværtimod skete der det, som jeg nævnte i mit første indlæg, at man fik en underminering af projektet, fordi man fik en forrentning ind, fordi man fjernede selvfinansieringen.

Oplægget til det var jo en forhandling i det energipolitiske udvalg allerede i marts sidste år, hvor den første anmeldelse fra gasprojektet til gas- og varmeprisudvalget kom frem i folketingets energipolitiske udvalg. Det viste sig, at det allerede dengang var svært at få projektet til at hænge sammen økonomisk, på trods af at man havde glemt renten. Man havde ikke engang fået renterne med i den første anmeldelse. Det gør, at man får en fornyet anmeldelse i august 1982. Den viser et finansieringsbehov på omkring 40 mia kr. de næste 10 år. Den mængde naturgas, der kan sælges, i relation til det store finansieringsbehov og det, der skete dengang, burde have fået den tidligere energiminister til at råbe vagt i gevær.

Derfor er det nødvendigt, at regeringen kommer med et oplæg. Ikke et centralistisk oplæg, ikke et oplæg, som siger, hvorledes vi kan løse det, men som siger, at her er noget, som folketingets flertal bør tage sig af, hvis det vil have dette projekt op at stå.

Kunne vi ikke blive sparet for denne evindelige snak om, at det er personer eller kasketter eller andre ting, der er årsag til, at naturgasprojektet ikke kan hænge sammen? Det er jo ikke sandheden. Det er projektets opbygning i sig selv. Her synes jeg hr. Poul Nielson skal lægge mærke til, at man ikke kan lovgive sig ud af fysiske love og økonomiske love. De har deres egne veje at gå. Politiske flertal kan ikke gøre noget ved dette. Der skal et sagligt stykke arbejde til for at få naturgasprojektet lagt på plads, og det er det, jeg håber på.

Om hr. Poul Nielson sin sidste tid administrere på den måde, kan jeg selvfølgelig ikke svare på, men jeg vil have lov at citere fra Folketingstidende 1981-82, 2. samling, sp. 7158, den 12. maj 1982, hvor hr. Poul Nielson som minister siger:

»Hvis naturgasprojektets forudsætninger ændres på afgørende punkter og dette inde-

bærer, at der i projektets samlede levetid ikke kan opnås dækning af omkostningerne gennem priserne som følge af prisloftet, finder regeringen, at den risiko bør bæres af samfundet som helhed.«

Den daværende regering fremsatte derfor et lovforslag, som indeholdt et sikkerhedsnet, hvor ideen var, at hvis der blev behov for at udnytte sikkerhedsnettet, så måtte det ikke være gasforbrugerne, men samfundet, der skulle betale. Det er dér, vi står i dag. Nu skal samfundet betale på grund af den tidligere regerings administration.

Lone Dybkjær (RV):

Jeg synes nu, hr. Lennart Larson skal lade være med at komme alt for højt op. Det var trods alt en venstreenergiminister, der i sin tid fremsatte forslaget om naturgasforsyningen – i samarbejde med socialdemokratiet i en fælles regering. Venstre har en betragtelig del af ansvaret for den konstruktion, der er grundlaget for naturgassen. Jeg har aldrig fundet, at den konstruktion var særlig hensigtsmæssig. Jeg mener derfor også, man må drøfte, hvordan det mest fornuftigt kan gøres nu. Men det er, som om hr. Lennart Larson fralægger sig ethvert ansvar. Det kan godt være, han kan gøre det personligt, det skal jeg ikke sige noget om, men parlamentarisk, for venstres vedkommende, kan hr. Lennart Larson i hvert fald ikke fralægge sig ansvaret. Det synes jeg er meget vigtigt at huske i hele denne debat, også når vi skal se på, hvilke løsninger vi skal nå frem til. Jeg skal ikke sige andet, end at jeg selvfølgelig fortsat mener, at det vil være nyttigt med en bred løsning.

Det, der egentlig kalder mig herop, er sådan set hr. Kalnæs' bemærkninger om regeringen og dens atomkraftholdning. Jeg er ikke i tvivl om, at der er en forskel mellem den nuværende regering og den tidligere regering. Under alle omstændigheder må man nok sige, at partierne i den nuværende regering er noget mindre splittede, når det drejer sig om holdningen til atomkraft, end den tidligere regering var, og derfor tror jeg faktisk, der er andre grunde til, at en regering eventuelt vil fremlægge et beslutningsgrundlag, end ønsket om at drille socialdemokrati- et.